

Risø delvis har måttet foregå på samme måde som på universitetsinstitutter, således at opgaverne i høj grad formuleres af forskerne selv. Dette er imod hovedmålsætningen — at betjene erhvervene — og en ændring heri er påbegyndt. En radikal omlægning af den karakter, som Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd foreslår, ville medføre en så stor udvandring af medarbejdere — og næppe af de ringeste — at det for en årrække ville kompromittere *såvel* den nuværende indsats som den af forskningsrådet tilsigtede.

Man kan ikke i dag ræsonnere over disse ting, som om Risø ikke eksisterede. Efter at man nu engang har bestemt sig for en vis dimensionering og indretning af Risø — muligvis på et for højt niveau i forhold til den praktiske værdi — vil det skabe store vanskeligheder, ikke mindst med hensyn til at fastholde medarbejderstaben, at omlægge hele forsøgsvirksomheden eller at tilpasse aktiviteten til et væsentligt lavere niveau.

Endelig må det tillægges vægt, at der — som anført af Atomenergikommissionen — hverken fra enkelte industrivirksomheder eller fra industriens organisationer eller fra Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd er anført eksempler på konkrete opgaver, som det ville være rimeligt, at Risø tog op, og som man ikke har haft mulighed for at få løst andre steder. Adskillige af industriens ledende folk står tøvende og usikkert i deres vurdering af Risø, og dette er i sig selv udtryk for, at samarbejdet mellem Risø og industrien må udbygges. Men denne usikkerhed gør det samtidig til en meget dristig og risikabel disposition på det for tiden foreliggende grundlag at træffe beslutning om vidtgående ændringer i Risø's ledelse og virksomhed.

Konsekvensen heraf må blive, at man ikke på det foreliggende grundlag kan følge forskningsrådets forslag, men på den anden side må henstille, at regeringen overvejer, om der snarest bør gennemføres visse reformer, som kan tjene til at fremskynde den også af Atomenergikommissionen ønskede gradvise omstilling til en mere industriorienteret tilrettelægning af forsøgsarbejdet på Risø, jfr. nedenfor punkt 7°.

6°. Den *bevillingsmæssige konsekvens* må være, at man accepterer det nuværende niveau for bemanning på Risø, men på den

anden side ikke går med til en udvidelse, før der kan gives en klar *samfundøkonomisk* motivering herfor, jfr. det foran under punkt 4° anførte.

Der er fuld enighed mellem Atomenergikommissionen og Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd om, at den samlede danske indsats med hensyn til teknisk forskning og udviklingsarbejde er betænkeligt lav, når man sammenligner med andre lande på samme økonomiske udviklingstrin. Regeringen og folketinget har i realiteten godtaget denne opfattelse gennem den måde, der gennem de senere år er disponeret med hensyn til bevillinger på dette område (Danmarks tekniske Højskole, universiteterne, Forskningsrådets bevillinger m. v.), og regeringen har i finanslovsforslaget for finansåret 1964-65 fulgt samme linje. Den samlede forøgelse af bevillingerne på det teknisk-naturvidenskabelige område svarer formentlig til de praktiske muligheder i øjeblikket for at anvende pengene på en kvalificeret måde. Herved må ikke mindst tænkes på den begrænsede tilgang af teknikere og forskere sammenholdt med industrivirksomhedernes behov for at rekruttere nye medarbejdere.

7°. Da loven om Atomenergikommissionen blev vedtaget i 1955, fandt man det rigtigt at give kommissionen en meget bred og repræsentativ sammensætning. Der lå vel bag dette dels en følelse af, at der var tale om løsning af en stor national opgave, dels en usikkerhed over for, hvad denne opgave egentlig indebar. Ved valget af erhvervsrepræsentanter sigtede man tillige mod at vælge repræsentanter for bestemte virksomheder, som kunne formodes at have direkte interesse i denne udvikling.

Det forekommer naturligt i dag at overveje, hvorvidt den udvikling, der er sket siden 1956, berettiger til ændringer i Atomenergikommissionens sammensætning. Det må herved også spille ind, at der senere er oprettet Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd.

Da der inden for undervisningsministeriet — bistået af Universitetsplanlægningsudvalget — for tiden er overvejelser i gang vedrørende den samlede administrative tilrettelæggelse af hele vor forskningspolitik, forekommer det hensigtsmæssigt at udskyde mere vidtgående beslutninger om såvel